

КООПЕРАТИВНЕ СВЯТО У ЛЬВОВІ.

відбудеться в неділю, дня 16. жовтня 1927
узагальнює заходом

Львівських кооперативних установ:

О год. 9-й рано Саумба Бома в Архидієцтві Церкві св. Юра. — СВЯТОЧНА АКЦІЯ: о год. 11-й перед полуднем в селі "Народного Дому", при вулиці Рутівського 23.

Програма: 1. Вступне слово — Голова РСХК, інж. Ю. Павликовський. — 2. Хор Львівського Товариства "Боях". — 3. Привіт. — 4. Репорт д-ра К. Коберського: "Всі в Кооперативі!" — 5. Селівський Хор. — 6. Промова селянсько-кооператора І. Сасюка. — 7. Хор Львівського Товариства "Боях". — Вступ на Академію відалий.

робітники Місії все діставали призначену їм платню до одного цента, то зрозуміло, що для тих членів Місії, котрі служили в ній до кінця, не оставало вже що навіть "крати", як це паїстисто називає в своїх "лекціях" М. Січинський, котрий сам не вважався взяти від Місії кілька тисяч доларів платні.

При ліквідації Місії оставші при ній члени дістали посвідки на ті суми, які їм залишила каса Місії. Таку посвідку дістав п. Стечишин (на 1.607.50 дол.), таку саму Іван Щорд (на значно більшу суму). Щож до самого Бачинського, то довг уряду УНР для нього при замкненні Місії рахувався на кількадесят тисяч доларів.

Свою оборону Української Дипл. Місії в Америці і її голови М. Стечишин кінчить так:

"В Українській Дипломатичній Місії у Вашингтоні не все було так, що сподувався його другий раз повторити, який знов була до того нагода. У виборі на висхідні Місії були деякі помилки, які вимагали треба усунувати несправедливості часу та відносин. Велику трудність справляло те, що Місія не могла правильно зноситися зі своїм правительством і майже неможливо було їй звернути уваги на помічені недостатки в похибках, які дістали одобрения на пороблення потрібних змін. Найбільшою жінкою Місії було те, що включено в неї жидів, які відтак показувались неспроможними і віроломним елементом, заінтересованими в українській справі лише особливими, оскільки в цій була для них матеріальна користь. Не можна було дуже гордитись й альянсістською та громадянською карією деяких українців, що їх прийшло до роботи в Місії, як і тих, що не були в Місії, але з національного обов'язку повинні були піддержувати Місію в її роботі".

Ось коротко переповідає історія Української Дипломатичної Місії у Вашингтоні на основі того, що написав про неї її член і оборонець М. Стечишин. Тимучий читач сам нехай уже розбере в своїй голові, як ми виглядали й виступали в світі в пам'ятних роках 1918—1921.

До свята української пісні.

Потрібне свято української народної пісні.

В квітеньській "Прометарській Правді" з 2. жовтня п. р. появилася стаття Хв. Савченка п. м. "Потрібне свято української пісні". В ній пише автор про те, що зроблено досі зваженим для відзначення 100-літнього ювілею першого друкованого збірника українських пісень Максимовича не тільки в Києві (УАН) але й поза ним, та нагадує провади Радянської України. Стаття дуже цікава та цінна своєю інформацією і тому далі подаємо її у найважливіших викиах.

Не лише в Києві — пише Савченко — але й в інших великих і менших наукових осередках Радянської й Західної України з цей день (тобто 2. жовтня п. р. — Ред.), а в шкільних установах протягом тижня 2—9. жовтня мають переводитися збори, присвячені цьому ювілею. Підчас науково-освітніх засідань буде зазначена, якосна й підтверджена думка й певна аналогія того, що як рух декабристів у волютичному житті, столітній ювілей яко-

го відзначували ми в 1925 р., так перший збірник пісень Максимовича в науково-літературному українському житті відіграв визначну роль як для свого часу, так і для розвитку й закріплення українських позицій серед халяноно-бюрократичної темряви царських часів".

"Ми не маємо тут зупинятись довше на значинні й заслугах цієї історичної книги Максимовича. Століття збірника Максимовича це в перше і основне свято цих днів. Ми маємо тут звернути увагу на друге й на третє, з наукового погляду дуже важливі сніа — на те, що в осени 1927 р. в галузі української історичної та народної пісенности ми маємо право відзначити й прийняти разом з ювілєм Максимовича ще дві літературно-наукових події на нашому краєвиді, подібних до яких не анало в цій галузі як минуле, так і наше століття".

"Цими днями надійшло до Києва останнє число львівських "Записок Наукового Товариства ім. Шевченка", в якому знаходимо епохальну статтю-виписок проф. Михайла Возняка про рукописний збірник з бібліотеки краківського університету (під ч. 581.), датований 1684 р. і підписаний ім'ям Кондратського, в якому знайдено крім ріжних польських пісень та віршів, українську думу та декілька українських пісень і між ними довший варіант сатирично-гумористичних творів "Чабан" та "Теша", відомих лише з лірично-кобзарницького репертуару XIX ст. Відкриття й поява українського матеріалу цього збірника Кондратського в друку є подією першорядного значіння. До появи статті Возняка всі відомі записи дум походили виключно з XIX ст. Тепер же маємо думу з кінця XVII ст., що є доказом того, що думи не паяються витвором української інтелектуальної інтелекції минулого століття, як дехто міг думати, а існували серед українського народу ще і в попередні часи. На цьому старовинному варіанті думи "Теша", "Чабана" можемо бачити стиль того часу. Можемо зробити певні висновки щодо того способу, як вони міналися і придбали ту форму, в якій ми їх знаємо. Дума з цього збірника про "Козака-нетяга" — друкується тепер у ювілейному науковому Збірнику Української Академії Наук на честь акад. Мих. Грушевського. Не знаємо, як реагують львівські наукові кола на цей виписок одного із своїх найважливіших ачєних, але є підстави ним пишатись і його вітати".

"Третє свято української пісні — і гордість Києва (сучасних українських Атеї) — гордість Комісії історичної пісенности Української Академії Наук — це закінчення цими днями друком першої частини першого тому монументального Корпусу українських дум, що його виготовила для Державного Видавництва України Катерина Грушевська, науковий співробітник виділеній комісії УАН. В плані робіт цієї комісії окрім повного корпусу українських дум стоїть ще корпус історичних пісень, які доручено підготувати авторів цих рядків (Хв. Савченкові), пісні галицьких опришків, над якими працював покійний акад. Гнатюк, низькі епічні пісні-балади, видання збірників дум, історичних та революційних українських пісень, що залишилися у спадщині покійного акад. Сумцова".

"Перша книга корпусу українських дум вишла розміром 35 друкованих аркушів великого альбомного формату. Складається вона з короткої на 12 стор. передмови авторки, з її великої на 120 сторін розвідки, що подає й аналізує історію "збирання" і видання дум у XIX і в початках XX ст. В другій більшій половині книги зібрані і повністю надруковані варіанти 13 дум (разом коло 100) — а всіх дум рахується 32 — у 13 відділах: а) думи невідомі; б) море; в) степ. Назви тих дум ті, що у Антоновича та Драгоманова в їх "Історичних піснях". Робота для підготовки до друку Корпусу дум почалася 1924 р. в 50-ліття появи на світ "Історії Пісень Малорос. Народу" Антоновича й Драгоманова, яким цей корпус і присвячується, а закінчення 1-го тому було приурочене до 100-ліття появи в світ першого збірника українських пісень Максимовича".

"Метод видання цього корпусу відрізняється від Драгоманова й Антоновича тим, що він ставить свої задання історичне оброблення й освітлення пісенного матеріалу, друкує всі варіанти повністю, а не лише характерніші, а потім

слабші в скороченні. Прототином для нього до певної міри послужило англійське монументальне видання Ф. Ж. Чайльда, "Англійські й шотландські народні балади з 80-тих років минулого століття", а старіше від нього видання Грунтіґа. "Головну увагу звернено на два моменти: а) на консервацію пісенних матеріалів протягом минулого століття й початку нашого, б) на стрімкий інтелекцій поправити пісенну традицію. Книга ілюстрована численними фотографіями кобзарів, лірників і дівчат у галузі української пісенности. Українська наука в цілому має підстави вітати цей монументальний твір, присвячений українським думам: назва думи, як відомо, вів до наукового вжитку Максимович".

ЖІНОЧІ КАПЕЛЮХИ Е. ГЕПЕРТ ФРЕДРІ 9.

Ратункова акція.

Резбудова допомогової організації.

В Українському Центр. Комітеті допомогли жертвам повені у Львові (вул. Зіморівича 20) оголошено заснування повітових допомогових комітетів: в Снятині (голова віцебурмістр Олександр Бордун, секр. Александрук), в Печеніжині (голова д-р К. Шипайло, секр. Дм. Куяк), в Коломиї (голова Мих. Обрізкіл, секр. М. Дідух), в Богородчанях (голова о. П. Горольський, секр. О. Комарницький) і в Янові (голова о. Лев Дорош, секр. Сев. Туляк). Таким типом організаційна сітка української допомогової акції з нинішнім днем виновнюється 55 повітовими й округними комітетами.

Збірні в натураліях і їх розділ.

В Українському Центр. Комітеті (Львів, Зіморівича 20) оголошено далі такі збірні в натураліях:

Пов. Допом. Комітет у Рогатині — півтора вагона збіжжя, яке розділено у знищених селах рогатинського повіту;

Пов. Допом. Комітет у Зборові — 3 вагони бараболі, які призначено для Комарна;

Пов. Допом. Комітет у Раві Руській — 1 вагон і 2.000 кг. бараболі та 1 міх одягу, з чого призначено для Калуща;

Пов. Допом. Комітет у Радехові — пів ваг. збіжжя і 8 вагонів бараболі, з чого призначено для Дрогобича — 4 вагони бараболі і пів ваг. збіжжя, для Самбора — 2 вагони бараболі і для Слоска — 2 вагони бараболі;

Пов. Допом. Комітет у Бєлаї — 4.323 кг. збіжжя і 4.400 кг. бараболі — призначено для Самбора;

Пов. Допом. Комітет у Станіславові — 2.946 кг. збіжжя, які розділено у знищених селах станиславівського повіту;

Пов. Допом. Комітет в Копичинцях — пів ваг. збіжжя і 2 і пів ваг. бараболі, з чого призначено для Кут — пів ваг. збіжжя і пів ваг. бараболі, а для Станіславова — 3 ваг. бараболі;

Пов. Доп. Комітет у Терембіві — 3 ваг. бараболі, які призначено для Турки;

Пов. Доп. Комітет у Березанях — 20 вагонів бараболі, які призначено для Кут;

Пов. Допом. Комітет у Раві Руській — 1 вагон бараболі, який призначено для Жидачева;

Пов. Доп. Комітет у Янові — 3 ваг. бараболі, які призначено для Богородчан;

Пов. Допом. Комітет у Підгайцях — 2 і пів ваг. збіжжя, з чого призначено півтора ваг. для Богородчан і 1 ваг. для Комарна;

Пов. Доп. Комітет у Золочеві — 1 ваг. бараболі, який призначено для Стрия;

Місц. Допом. Комітет у Запорож'ї п. Львова — 2 вагони бараболі, які призначено для Надвірної;

Місц. Допом. Комітет у Чинжові п. Львова — 1 вагон бараболі, який призначено для Самбора;

Місц. Допом. Комітет у Гавриліці, надвірнянського повіту (через о. Сірецького) — 680 кг. збіжжя, які розділено у сусідніх знищених селах томанського і станиславівського повіту;

М. Глиньський у Заліщицях — 3 міхи одягу, які призначено для Калуща. Разом сьогодні оголошено і розділено 5 ваг. і 7800 кг. збіжжя, 16 вагонів і 1.400

кг. бараболі та 4 міхи одягу. Попередим було оголошено і розділено 33 ваг. і 7.734 кг. збіжжя, 49 ваг. і 5.500 кг. бараболі, 1 вагон і 3.917 сотніарів мундирів та 13 міхів одягу, отже разом оголошено досі через Український Центр. Комітет і розділено 41 вагонів і 5.253 кг. збіжжя, 33 вагонів і 6.500 кг. бараболі, 1 вагон і 3.917 кг. мундирів та 16 міхів одягу.

— 0 —

Український Повіт. Допом. Комітет у Копичинцях вислав до Кут 12.170 кг. збіжжя, на які аложилися отсі громади: Копичинці — 6.806 кг. збіжжя, Минаєць — 1.355 кг., Копичинці — 1.995 кг., Оршківці — 2.065 кг., Сухотинці — 1.100 кг. і Мішки 177 кг. Крім того Копичинці аложили 373.45 зол., Оршківці 54.06 зол. і Цейли 18 зол.

ЖЕРТВАМ ПОВЕНІ.

На допомогу жертвам повені на вкладили. ч. 8185 Центр-Банку Львова, Римон 10, аложили даліше в золотих:

Іван і Алія з Вандилівців Товариства Матюшин, з нагоди свого вінчання 22.7. о. Петро Гонимський, Перемишль, збірка в часі богослуження учнів гімназ. 2. 10. 1927 з нагоди пращання дир. М. Гриняка 37.02. Українці і Соціаліст. Ястремби 4, інж. Витовт Манастирський, Львів 30, о. Шинтовський Станіслав, Львів, утєники від IV—VII кл. акад. гімн. у Львові, з нагоди поїздки на стрілку виставу 43. Северина Кабаровська, Бурштин 5, о. Василь Лял, Ліпшини з. Усте Руське з. Горлиць, збірка в громадах Ліпшинах, Вілліні і на Кунькові 50.70

Разом виглазано сьогодні 192.42 зол. 3 попередньо виглазаними 31.200.25 зол., 365 дол., 1.120 чеських кор. і 10 нім. мар. аложено досі 31.392.67 золотих, 935 доларів, 1.120 чеських корон і 10 нім. марок.

— 0 —

Одержаних з Мавит-Кармел у Зедлевицях Державах 110 дол. (збірка з пера св. Петра і Павла) згідно з бажалями жертвodawців розділено, призначуючи 55 дол. для Пов. Доп. Комітету в Снятині (для Лемківщини) і 55 дол. для Пов. Доп. Комітету в Кутах (для Гучульщини).

Виборчі висліди.

ХОДОРІВЩИНА.

Гренки Нуті: на 24 радних 18 українців, 6 поляків; село в 1/3 часті з населенням польським. Село йшло організоване до виборів, а коли українці своїм одноцільним фронтом перейшли в перших трьох колах, поляки, які включилися остановили і коло, аргументи виборчий акт в той спосіб, що до голосування не з'явилися, будучи тої гадки, що ним спричинить нові вибори. Того однак не змінили, бо через тиждень відбулися тільки доповнюючі вибори з і. кола, в якому й вибрано 6 поляків. Як організовано і адміністративно йшли українці цього села, нехай послужить факт, що в III. колі українська ліста мала заведно 114 голосів, польська від 106—109. Повинний факт нехай буде приміром для інших громад, яким ще прийдеться поновний вибір перерозводити. Подяки внесли протест. — Юшківці: всі українці. Село протестує за ріжні гурти, тож нема в ньому одностайности і з того приводу внесено протест. Село незначайно слабо організоване, во має інтелектуального проводу, а селом між собою безастанно сваряться, на тім село незначайно терпить. Родорці це переполом належного розвитку місцевих установ. — Малиніна: всі українці; село поділене на два табори, в яких є відоміно добрі і лихі люди, однак за відсутности однієї на місці, яка зміцнює добрий елемент організувати, село розділює, на тім терплять громадянські тереси. — Ниволо: самі українці на 24 радних. Хот більше як 1/4 села латинського обряду, та навіть "поляки", які бажали абаламудити українське населення необхідністю компромісу і для тої думки приєднали, на жаль, свідомого громадянина Степана Липового, одятого громада не далося абаламудити і вибрати виключно своїх людей, чим здалася особі пошану і належне призначення цієї особи. Неважко було поляки внесли протест Вілти змінені. — Ліпши Дольні: на 16 радних всі українці; побіля молодий нарібок, який, якщо буміє аргументувати людському програму, готов алобути призначення не тільки села, але й округи. В селі лашаються поволіше упорядкувати умови, протесту місто не вносила, а кола зважались поспішати урештешай. — Ле-

ч. 229.

МУШТАРДУ

ДОБРОЇ ЯКОСТІ ДОСТАВЛЯЄ
ВИБІРНИЧА ФАБРИКА
КОСЮКА ЖУРАВСЬКОГО
Львів, На Болоті ч. 12. Тел. 26-44.

Герішні: на 24 радних 10 українців, а інші 2 поляки. У всіх більше як 1/3 українців і більше члени майдів. Побіду на виборах одержали українські кандидати, а українська партія міського комітету в міській громаді одержала перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу.

Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу.

Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу.

Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу.

Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу. Вибірні комісії в усіх районах міста одержали перемогу.

БОГДАН САВА СТАХУРСЬКИЙ
доктор медичних наук, студент
Українського Університету у Львові,
одружений син Ядвіги Ірени і Марії
на Стахурського ст. ветеринарного
лікаря, уродженця в 26-ім році життя
дня 17. жовтня 1927.
Похоронити відбудеться в п'ятницю
14. жовтня о год. 3 попол. а доміжні
при вул. Давидського 32а у Львові
на цвинтарі "Львівський".

Останні вісти.

ДО ЛЬВОВА ПРИЗДІТЬ ДЕЛЕГАТ ЛІГ
ГН НАШІХ.

Варшава, 12. жовтня 1927.

До Варшави приїхав австралієць Ге-
шеф, що як експерт для справ нац. мен-
шостей при Лізі Націй розглядає поло-
ження нац. меншостей у Польщі. У зв'яз-
ку з цим відвідав він ряд урядових інсти-
туцій у різних містах Польщі, щоб за-
знайомитися зі справами, які цікавлять
його. З Варшави поїде він до Кракова і
Львова.

ПІДПИСАННЯ ПОЗИЧКОВОГО КОН- ТРАКТУ.

Варшава, 12. жовтня 1927.

Американські делегати повідомили мін.
Чехословаччини, що мають уповноваження під-
писати позичковий контракт на устійних
умовинах. У мін-стві скарбу весь
день працювали над виготовленням від-
повідних матеріалів. Вечером мали там
підписати позичковий контракт. За уряд
мав підписати мін. скарбу Чехословаччини, а за
ам. фінансєру оба ам. делегати. Нині ма-
ють поїхати два декрети президента
держави, а саме розпорядок, який упо-
важнює міністра скарбу до заключення
поз. контракту і розпорядок у справі
стабілізації золотого. Золотий буде ста-
білізований по курсі: долар рівняється
9 зол. Після появи тих декретів наступить
емісія позички. В четвер вч. ам. пред-
ставники виїждять із Варшави.

Сильні Польщі має довгий?

Варшава, 12. жовтня 1927.

Загальна сума державних довгів Поль-
щі вносить 3 мільярди 553 мільйони 377
тисяч 48 зол. На внутрішні довги припа-
дає 314 міль. 199 тис. 158.48 зол., а закор-
донні довги 3 мільярди 268 мільйонів 718
тис. 219 зол., що на долари вносить
367.277.710 дол. Коли до того додати 72
міль. дол. (закорд. кредит) то довг Поль-
щі вносить 439 міль. 271 тис. 710 дол.,
або на голову 15.8 дол.

НОВИЙ ЗЕМЛЕТРУС БІЛЯ ВІДНЯ.

Відень, 12 жовтня 1927

У Шварцдорфі біля Відня відчутно ни-
нїшньої ночі знову легкий землетрус.

ЛЕВІН ВІДІХАВ КОРАБЛЕМ.

Париж, 12 жовтня 1927.

Із Шербурга подають, що летун-мена-
джер Левін відіхав відтам кораблем „Ле-
вітант“ до Америки.

ДВІ ЖІНКИ ЛЕТАЮТЬ ЧЕРЕЗ АТЛАНТИК.

Льондон, 12 жовтня 1927.

Вільсонова сестриниця Вільсон-Крей-
сон почала вчора летіти з Нью-Йорку через
Атлантичний Океан до Данії а двома
ам. летунами. Із Розвельфіла відлетіла
до Парижа летунка Елдер із летуном
Гелденмом. У Парижі сподіються їх за-
тра рано.

ВИБОРИ В СРСР. ВІДЛОЖЕНІ.

Москва, 12. жовтня 1927.

Вибори до рад відложено на квітень-
травень 1928 року. Вибори відбудуться
до сільських, громадських, повітових і
губерніальних рад. Зате не в планований
зїзд рад з цілої території СРСР.

ЗЕМЛЕТРУС НА МАДЯРСЬКИНІ.

Будапешт, 12. жовтня 1927.

В Каподварі о коло півночі відчутно зем-
летрус із підземним гуком. Шкід не було.

МАРКС І ШТРЕЗЕМАН ІДУТЬ ДО ВІДНЯ.

Відень, 12 жовтня 1927.

„Н. Фр. Пр.“ подає, що канцл. Німеч-
чини Маркс і мін. Штреземан приїдуть у
половині листопада ц. р. до Відня.

Гроші.

Американський долар 891.75—892, кана-
дський долар 889—892, Банк Польський
платить за долара в готівці 8.8, за Нью-
Йорк 8.91, Лондон 4.45, Париж 172.07,
Брюссель 24.85, Мадрид 45.70, Стокгольм
24.00, Копенгага 238.75, Осло 234.90, Дан-
ія 173.00, Берлін 212.50, Прага 26.44, Ві-
день 125.90.

ВІСЛУКИ ВІНЯ.

Більше перерв!

(Презенти на ввічання частотності на на-
ших концертах).

Нераз чуло парівання на нашу публі-
ку, що: або не ходять на концерти, або
— коли приїде — захоплюється галасли-
во мов у церкві.

Обвинувачення кажуть, що це доказ музич-
ної некультурності, обвинувачення, — що
це доказ нецікавих концертів.

Одні і другі мають деяку рацію, але
тільки в деяких випадках. Найважливіша
причина лежить у чімсь іншому.

Я сам може був би не допався до ко-
ріння лиха, якби не діточа ширість, зна-
ла не від ніякої і не тільки в нас.

Був раз на однім з концертів одні ду-
же симпатичний хлопчик, до речі кажу-
ть — чистокровний українець. Коли пі-
сля концерту запитали його, чи подобав-
ся йому співач, відповів:

— Ні! Цілий час ревів і більше нічого.

— А північка?

— Ова! Вила руками по фортепіано...

— Шож тобі найбільше подобалося?

— Перерви.

Маленький ширяй хлопчик! Не ти
сам вдумав про глибоко-розумну відпо-
відь. Твоїм устам промовили всі (нема
правила без винятків!) учасники, а спеці-
ально учасники всіх концертів на Укра-
їні суціль. Перерви — ось та краса, яка
притягає людей на концерт.

Маю враження, що після отсього фе-
лестоні не буде ніодня концерт усміха-
тися до естради порожніми кріслами.
Тільки треба, щоб програмки концертів
були аладжені як слід.

Наприклад: 1) Павлодинне опівдення і
ревів жіночих голосів; 2) Якийсь там хор
(найвище п'ять хвилин); 3) Перерва (15
хвилин); 4) Сольоспів (до двох хвилин);
5) Головна перерва (годину); 6) Форте-
піано (з бравами і кайтами — п'ять хвилин);
7) Перерва (15 хвилин); 8) Знову хор (ви-
тмково вісім хвилин); 9) Перерва (виїмко-
во десять хвилин); 10) Хор з музикою (на
бажання публіки в кожнім моменті пе-
рерива).

Замітна: Комітет доложити усіх ота-
рань, щоб ще скоротити точки, а про-
довжити перерви!!!

Ручу за успіх такого концерту. Адже
думка, що на протязі двох годин можна
буде оглянути, як хто вбраний, зачеса-
ний і як виглядає притягне до концер-
тової салі стільки жінок, що ледви чи са-
ла помістять їх. Колиж возьмемо під у-
вагу, що жіночки все ходять на концерти
в товаристві мушкетерів — виїде рекорд-
не число.

Перерви дадуть змогу розмовитися і
обмовитися, а короткі пролуки виста-
нуть на відпочинок жанна. Йому це час
до чаю належить, навіть колиб це був
якийсь преміований валикостей.

Отже: Більше довгих перерв на кон-
цертах, а наше музичне життя попливе
широким руслом через рідині загумки!

Галактион Чинка.

НАЙНОВІШІ МАТЕРІЯЛИ
позуває у величезній виборі, фірма
АНТІН УВЕРА
в. м. Львів, вул. Галицька ч. 10
Філія в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

НОВИНКИ.

— Розв'язання т-ва „Луг“. Пишуть
нам: Староства в Яворові передало го-
лові тов. „Луг“ рішення козівства з 25.
травня 1927 про розв'язання цього то-
варства. „rozwiązanie stowarzyszenia to wogóle
nie odpowiada warunkom zwego istnienia.“
У мотивних скандалі, що тов. „Луг“ не роз-
в'язав „jednej akcji przeciwrozwiązowej“, не
робить помаранчиків вираз і не бере уча-
сти в ратуночній акції при пожежах. По-
ліція опечатала львівський товариства і ше-
й погрозила конфіскацією майна, що на
основі § 25 статуту має на випадок роз-
в'язання перейти на рік місцевої „Про-
світи“. Т-во внісши до міністерства виут
справ рекурс з доказами і свідками про
безосновність твердження козівського
розпочатку.

— Жертва цілібату. У Перемислі, в
гр.-кат. духовній семінарії стрілило до се-
бе а революєру невинувачений питомець
П. Дримала, у роєнуції, що мусить висла-
чуватися у цілібати воєперет своїм по-
ресвідженням і почуванням. Таку звістку
принісша львівський „Газ. Поранка“, до-
даючи, що в духовній семінарії сплук-
валася цей випадок загалом.

Загадка розв'язана!

Кожний може виграти
„ЗОЛОТЕ РУНО“
і багатство якщо купить
ЛЬОС І. КЛЯСІ

16. Державної Клясової Льотерії

в конторі

„РУНО“ РАВІЧ І С-ка

Львів, Академічна 3.

ГОЛОВНА 650.000 ЗОЛОТИХ

ВІГРАНА 650.000 ЗОЛОТИХ

Крім того виграні по зол. 400.000,
150.000, 100.000, 75.000, 60.000, 50.000,
40.000, 30.000, 25.000, 15.000, 10.000,
5.000 і т. д.

Виграші поділяються з 16 мільйонів

на 20 мільйонів.

Що другий льос

мусить виграти.

Ціни льосів:

Четверть льосу 10 зол. Цілий льос
зол. 10.— зол. 20.— зол. 40.—
Тижневий вже 10 і 11 см. місяця.

На замовлення вислано льоси раз-
ом з поштовою складанкою ПКО.
вільним від вєрта, на вилтупі наде-
жності. — Поручаємо негайно за-
мовляти.

В цім місяці віддати і переслати нам
у листі.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ:

„РУНО“ РАВІЧ І С-ка

Львів, Академічна 3.

Отсим замовляю:

..... льосів цілий по зол. 40—
..... половинкою „ 20—
..... четвертю „ 10—

Надежність золотих заплачу
по одержанні льосів, поштовою скла-
данкою ПКО. присланою фірмою.

Імя і назвисько

Докладна адреса

— Еп. Будка в Галичині. Преосвящ. Ни-
кита Будка, каналіський єпископ, при-
хав вчора ввечері на довгий подут у
Галичині.

— Темні історії. Слава львівського ко-
васника Новака, проти якого ведуть слід-
ство за дозвату вінського мяса до міс-
ської річниць, є все ще велика, коли злоді
вибралисе учові до його крамничі шука-
ти капіталу та мяса. Нічні гості не вірять
в обвинувачення, бо забрали ковбас і шп-
нок, спільки лише можна було. — 3 міс-
язиниці дістала масажистка Горонца за
те, що хотіла затерти сліди гримної по-
бови одної служиниці. — У Варшаві під-
ложив хтось динамітову бомбу під „жуч-
ку“, а день жидівського свята; підозріва-
ють особисту цімету або жарт; жертва не
була, бо в хвті нікого не було.

— Трупи від суперечки. У бараках „На-
фта“ в Бориславі один працюючий Радук
застрелив другого: Радук, одним зустрі-
лом з революєру наслідком суперечки.

— У Семенівці, біля Шарця, на весіллі
два господарі Яремко та Ронущинський
посварившись із третім, Белларським,
побили його на смерть. Особисті поруху-
ки, що кінчаються трупами ставлять шо-
раз частіші по наших містах та селах.

— Катастрофи та нещастя. У Сепасто-
полі наслідком шестикратного землетру-
су вибухла епідемія між дітьми на ці го-
лоду: сотні жертв. — В Орлові (Росія)
агорів до гла міський театр. — У Лаж
(Франція) біля м. Ліж агорів один із най-
більших готелів.

— Політична сензація. Чорносотенний
російський журналіст, Шухвїг, буиш-
редактор „Кієвлянина“ і посол до Думи,
видав недавно книжку споминок про свою
потайну подорож по Радянській Росії.

Книжка мала великий успіх в еміграцій-
них колах; вона була написана з бля-
коюю об'єктивністю, ніж могли по цьому
сподіятися. Тепер відомий революційний
„ревелятор“ Бурцев, що адемаскував А-
зєва, каже, що або Шухвїг їздив до Рад-
Росії у порозумінні з „чека“ або знав
жертвою хитроїсть тайної радянської по-
ліції, яка організувала для його вжитку
„протиревольційний“ організації, а Шух-
вїг повірив, що вони дійсні.

— Чудаси. В однім із берлінських су-
дів суддя, що він розправу казав одні
дачі покінчити свою розправу за те, що
вона почала поправляти свою зачіску і
малювати собі уста. Таке зауваження ч.
на його думку, образом поваги місця.

— Рекорди. Новий жіночий рекорд у
сперті: англійка Ловоті Кокрейн Льога

переплила Ля-Манш у 13 год. 12 хв., отже пливала на годину як американка Едлер. Ї не чотирьох жінка, що переплила цей канал. Тепер мабуть прийде черга знову на американку, яка з національною гордістю скоті перепливати і цей спортивний дуботок. — Англійська преса подає до відома світові ще такі докази своєї спортової енергії: лорд Норт у своїх 61 уродни поїхав першом на прохід як бадьорний молодень; 84-літній проф. Баскі виліз на гору 2000 м. високу, а 80-літній сер Креспіні сказав із високої дошки в басейні. Усе не пробави вони без помічі проф. Воронова. — Лісниця та гірничо школа в Оденбурзі мала тепер трьох нових студентів; причина — скінчені інжирія і так не паходять міся.

— Літературний кутон. Вельгія відтатувала день переноси на різну зестю останків свого найбільшого поета Еміля Верхарна. Його поховали в родинній місці в Сен-Аменді, при участі представників уряду, короля та королеви. Міністр Гейсмане промовляв на могилі по фламандськи. Верхарн писав бажання вночити в рідині землі над берегами Шельди, новім так само як Шевченко, у стрібі, що сидно нагадує Шевченківський заповіт. Верхарн помер 26. листопада 1916 р. в Руені, коли Вельгія була ще зайнята. Його тіло перевезли тоді в Париж. Була пропозиція поховати його в Пантеоні, але бельгійці воліли мати його в себе і домовину Верхарна перевезли серед воєнного гомону до Адиньєрки. Після підписання миру її перенесли до фламандського містечка Вульверінген, де вона спочивала до цього часу. Дивно, що хоча Верхарн творив французькою мовою, а його поезія має сильну закреску соціалістичного світогляду, всі сляси бельгійського населення шалують його як „свого“: вальони і фламандці, соціалісти і католики, багаті та бідні. Останні слова Верхарна, яким агинув у чепастивім випадку під колесами поїзду були: „мій рідний край“. Верхарн писав франц. мовою, бо нею говорив змалку в хаті і вчився в школах у Брюсселі. Батько хотів зробити з нього адвоката, але він більш цікавився політичними питаннями та літературою. У р. 1891 він оженився з бельгійською маляркою Массен. Жив спершу у Брюсселі, пізніше біля Парижа.

— Нові винаходи. У Берліні, в салі Бетовена, перед великою аудиторією спеціалістів музика демонстрував новий винахід проф. Теремія (росіянин). Ї не радіоелектричний апарат, який ділаючи на мембрану голосника, викликає музикальні звуки високої висоти, напруження та тембра. Інструмент складається з малою апарату для високого радіо, а двома димпостками, над якими причіплена палочка, немов шогла. Досить приблизити або віддалити руку на кілька сантиметрів від цієї палочки, щоб чути звук. Друга шогла півокружує причіплена з боку апарату. Шліфмалюч та спускаючи над нею руку, можна змінювати або амплітуду звук. Ї вренші якесь механічне приладдя — це такий винахідник — що зміняє тембр звуку. Проф. Теремія каже, що при допомозі свого інструменту може наслідувати всякий музичний інструмент. На своїм сеансі він наслідував три тембри — один схожий на скрипку, другий вольончелю, третій на людський голос. Теремія уже має якось суперника в Франкфурті, Магера, який дістає від міста допомогу на свій винахід, що має перевершити свою адбінство вище відалий механізм. — Ще більшу несподіванку хоче зробити світові проф. берлінського університету д-р Цуфліер, який спільно з професором унів. в Ісбурку Лемі, винайшли новий „гормон“ — гормон серця. Цей препарат являє естимомом має силу оживляти серце спаралізоване отрутою та ізольоване від решти частин тіла. Його можна вживати з незначним успіхом при недугах мязів серця та астмі. Подробіть про цей далекийсний винахід покищо нема.

— Світова вслщина. Прімо до Рівера влітається в Лондон у намірі підписати в Англії договори міжнародної державної союзу порозуміння. — Італійський уряд рішив не робити ніяких зовнішніх пошчок. — У підземельній залізничі в Берліні страйк перерваний мирною поагодою. — Цим диям буде підписана японсько-радянська риболовна конвенція. — У Франкфурті над Майном утік із ширку саян; треба було 200 жовірів і довідчених служачих із візиріа, щоб його привязати до грубих дерев. — Людейдорф виступив офіційно з евангелізької церкви під впливом своєї 2-ої жінки, що належить до церкви „національній“. — Одно поріське т-во дістало від уряду СРСР концесію на експлуатацію золотодобувних земель на Сибірі, від рікою Бурей. — Цим диям приїзжав до Парижа 1000 американських стри-

жів на виставку „волосняного“ та парфумового мистецтва. — Польща дістала в СРСР тютюну за 250.000 дол. як підставу до дальших торговельних трансакцій. — На Соломонових островах анбук бут тувоміа, які вбили 14 анга, уражених і моряків. — У Лондоні помер граф Айліг, що залишив мільярд зол. спадщини. — У Ленінград вернулася наукова експедиція, що робила розкопки в горішніх районах Казахії і на Дону. У станіш Цимлянська, Гніловська та Єлсаветинська втений Мілер відкриває городище, яке є останками старого міста Танаїси, що існувало 3000 літ тому.

— З кіна. У кінах „Палло“ і „Лев“ півчветься в найближчих днях одна з найкращих америк. фільм фабрики „Фокса“ „Світ в огні“. — У кіні „Фатаморганга“ претарна фільма „Грішниця“.

— Загальні Збори Т-ва „Ощадність“ у Львові. В суботу, дня 15. п. м. о год. 11 перед полуднем відбудуться перші Загальні Збори Товариства „ОЩАДНІСТЬ“ для господарності і добробуту, кооперації в обм. відл. уділами у Львові в локалі Центрального Кооперативного Банку, Ринок ч. 10. І. пов. З огляду на важливість завдань нового Товариства просить наше громадянство і всі господарські, просвітні і культурні установи взяти живу участь в тих Зборах. Члени платують на фонд резервний висюве у висоті 1 зол. і уділ у висоті 10 зол. до каси Центрального Кооперативного Банку у Львові, аглядно при вступі на збори. 1—2

Всі українські діти до української школи! Хто минав свою рідну школу і посилав дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

З концертної салі.

Концерт А. Остапчук і В. Божейко.

Соботніший концерт нашої співачки Анди Остапчук при співучасті піаністки Володимирини Божейко, який відбувся заходом Музичного Т-ва ім. М. Лисенка в салі Народного Дому пройшов не тільки з дуже значним успіхом моральним, але і рідко подибуваним у нас в тих розмірах касовим успіхом. Такі маси публіки поза концертами Любки Колески могли ми запримітити хіба ще на виступах Мемішського або Носалева.

Жив після відпівання першої пісні незвичайно багатотрої програми — Людкевича: „Подайте вістомуку“ можна було ствердити, що маємо перед собою не лише співачку із значними вальорами чисто голосовими, знаменитою школою і прегарною дикийою, але в першу чергу артистку з дуже високою музикальною культурою, яка виявилася хоч би у мистецьким фразуванні, — артистку, яка всецільо вглубляється в музичний зміст даного твору. І сміло можна сказати, що головним козирем, яким підбиває артистка аудиторію не є якраз чисто голосові прикмети, а більше та сила виразу у вірній передачі музичного змісту підчеркненого ще сильною індивідуальною нотою. У виконанні цілої програми ні разу не міг я запримітити змагання концертанти до викликання якогось зверхнього ефекту — за винятком одного наддатку „циганського романсу“ — певного роду уступки для „широкої публіки“. Зрештою все було наставлене під кутом глибоко передуманого та шире відчутного мистецтва.

Особисто не належу до любимців оперних арий на концертній естраді — однак мушу признати, що артистка подала їх не тільки із значною дозою степічної рутини, але з переконуючою внутрішньою правдивістю акції. Крім арий з опер „Людгеріа“, „Кавалерія рустікана“ і „Тоска“ почули ми відому пісню Гречанинова „Степ“ та дві модерніші покрови пісні віденського композитора Маркса: „Санкта Марія“ і „Hat Dich die Liebe berührt“ перша цінніша з музичного боку — друга знаменито підходила під голосові прикмети артистки столітньою в собі любовною лірику а драматичним виразом. Та найбільше напому серцю було прекрасне виконання цілої низки українських творів, з яких вибрала співачка пісні будь-то цілком у Львові не зналі або дуже рідко виконували. Крім передше згаданої пісні Людкевича „Подайте вістомуку“ та тогож автора „Піду від Вас“ та Баранського „Ой полка“ і „Ой люлі“ почули ми ще безпретенційно пісню Лопатинського „Ні не співаї“ і Степового „Зимю“. Новістю для нас була прекрасна пісня Нестора Ніжаниковського: Жита (в програмі поміжково подано О. Ніжаниковського). Хоча фортепіанний супровід місцями особливо в першій частині пісні може надто сильно вибивається на перший план, що робить початкову вражіння радше чисто фортепіанної концепції твору з обов'язковою партією голосовою — то почавши від вефирового пошуму колюса у фортепіані, де далі до кінця твір цей паваний такою широту і правдивою інвенцією не по-

важаною широту української ноти, — що слід його зачислити до правдивих перлин нашої музичної літератури.

Другою соцістком вечора була відома наша піаністка В. Божейко, яка відіграла янаку творів Шопена та Мендельсона і Листа. Що правда до диспозиції піаністичної стона короткит, хоча Вецендорфівський фортепіан, який не відповідав до виконання того роду творів як инпр. Шопенівський польовез А-дур. Та спонукало мабуть піаністку до деякого переискраєння динамічних серединів. Короткий фортепіан не міг видержати могутніх ударів піаністки — через що сила виходила у виразі дещо може сфорсованою, навіпаки леггієро у п'янах і пініссімах декуди як инпр. у отюді А-дур Шопена або в танку ельфір Мендельсона-Листа надто сочисто. Однак все те слід приписати невинстварючому на концертну салью хоч неадоому інструментові. Зрештою виявила піаністка всі свої добре нам відомі і стільки разів підкресувані прикмети, яких не потребує на тому місці повторяти. Обі точки піаністки були справді дуже цінним урівноваженим програми цього вечора який залишив у всій аудиторії дуже мило а мистецького боку, таке високоартне вражіння. Обі Концертанти нагороджено не тільки вповні заслуженими немовкяючими оплесками, змушуючи їх до наддатків, але вручено їм і численні китні квітви. Вийці агадати мушу і про акомпаніатора того вечора д-ра Г. Гінсберга, який своїм тонко музикальним і подробиці вхідним супроводом вибився до ролі третього співконцертанта.

В. Барвінський.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича:

Теребовля:
П'ятниця 14. Х. Гини нудж.
Субота 15. Х. Дені і ніч.
Неділя 16. Х. Віл.
Григорів:
Понеділок 17. Х. Вихрест.
Вікторок 18. Х. Майська ніч.
Середа 19. Х. Дні нашого життя.
Четвер 20. Х. Циганка Аза.
П'ятниця 21. Х. Віл.
Субота 22. Х. Дені і ніч.
Неділя 23. Х. Ой не ходи Гриню.

Театр прийме негайно піаністку і баса.

В четвер 13-го жовтня в 6-й годині вечером у великій салі „Народного Дому“ вляштує Велике Віче Народних Організацій м. Львова. Громадяни й Громадянки! Являсь чисельно.

Всіх членів т-ва „Боян“ просить Видіти хочено прибути на пробу в п'ятницю дня 14. п. м. з огляду на участь хору в Кооперативному Саяті дня 16. п. м. 1—2

При дівоцій всенародній школі ім. Шевченка (вул. Мохнацького 12) відкрито практичний пошодуневий курс для ділачат. Наука обіймає: крій і шиття біля і суконь, артистичні жіночі роботи, писання на машині, стенографію, переплетництво, модяярство. Наука відбувається по 3—4 години денно. Вписи переводяться і всяких інформацій уліває управа школи подня до 16-го жовтня включно. 719 1—3

На „Рідну Школу“ зложили: Вп-др Михайло Терлецький, адвокат у Львові, квоту 20 зол. замість гратуляцій з нагоди вінчання п. д-ра Володимир Муровича з п. Мартою Карачевською — Івалі Ірина з Вандзляків Товаришків 20 зол. з пшводу свого вінчання дня 22. вересня Мапошнін. — Іван Сенишин, Львів, 20 зол. замість вілка на домовину Анни Шолтис. Жертводацям складає ширю подяку — Головна Управа. 727

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Будильники-годинники „Зеніт“ „Джез“ (Jaz) прикрашені і завичайні найдешевше у найбільшій складі годинників Донебровський — Розенжевський, Львів, Академічна 2 (Готель Жоржа). — Догідні умови. — Власні роботи. 110 в 11—7

ЗБІЖА і бараболи вагоново купує фірма „УНА“ Дрогобич, Стрийська 14. 707 2—2

ГОДИННИКВам буде найбільше направлений в найбільшій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів, Марійська пл. 5. — З провінції просимо репараций присилати поштою. — Старомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 б) 27—7

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів Фельчинських

в Калуші, вул. Сівецька ч. 14, в Перемислі, вул. Красівського ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі знові 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

Цни приступні — спавта ратомі.

Ширіть наш часопис!

АВСОЛЬНЕНКА гімн, пошукує лекції з іншої гімназії або з відділових чи початкових клас, есентуально підготувати до семінара уч. за відповідним виголошенням. Зголошення слати до Заряду школи в Чирів п. Ситніця. 723 1—4

ПІДНО КОТКО пропонує доконче подати адресу — Стрийська, Львів, Курнова 26. 718 1—1

ПЕРЕКЛАДИ з англ., франц., італ. і нім. мови по дуже низьких цнах. Зголошення під „Переклади“. 790 1—2

ХЛОПЦІВ до науки столярства приймає Д. Коновка Львів, вул. Ткацька ч. 3. 728 1—2

ВСІЯКІ золотничі направи виконує врібня Ропшів, Сикстуська 16 по 1 зол. 721 1—7

ПРИЙМУ на мешкання студентки. Зголошення вул. Здоровля 9 і. п. Б. Ілєвнич. 724 1—3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст надуг легінів, серія і жолудки

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.
646 Переселення Рентгеном 9—24

РІК ОСНУВАННЯ 1889.

ФЕЛІКС І ЮЛІЙ ЛЮБЕЛЬСЬКІ
жіночі і мужські
ФУТРА готові і на замовлення
Приймає всілякі перерібки.

Догідні еплати Рутівського Б.
Цни низькі
Товар добірний
Тел. 48-70.
Львів.

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТЕЙ
702 у Львові, вул. Галицька 15 2-3

мас на продаж:
2000 м. флянелі барханів по зол. 139
1000 „ пеліта 130 широке „ 280
20000 „ полотна на сорочки „ 150
2000 „ зефірів „ 180
1000 „ шевйоту на мундурки „ 300
1000 „ ваталіні вовляної „ 280
1000 „ велюріні на плащі „ 900
1500 „ френков „ 120
5000 „ хустини до носа „ 050
1500 „ ручників „ 130
1500 „ кухонних ручників „ 070
Всипи і дамасти на пішви різних родів
Замовл. на провінц. висилаємо відворотно

Пістолет Knock-out. Хто має газовий пістолет Knock-out, цей може цілком безпечно подорожувати пішо, автотом або на колесі і то в найбільш відлюдній околиці. Одним стрілом з газової зброї Knock-out, найнебезпечніший злочинець стає нешкідливим і нерешимим. Хто хотів би обтяжити свою совість смертю злочинця або грабійника, позбавляючи його життя вживаючи пальної зброї? Хто хотів би маражуватися на непереможності і ріжні судові дохолодження, які мусять бути переведені по таким випадку. Стріл з пістолету Knock-out до напасника, не маражує Вас на ті непереможності. Поручає фірма „ЕХО“ Львів, Сикстуська 24. Тел. 27-81.

ВАЖНЕ для подорожуючих! Завсичтяться в 6-ти стрільні страпопуди на азір бельгійського бровніага, функціонують бездоганно як зброя, ділаючи морально на напасника поручає фірма „ЕХО“ Львів, Сикстуська 24. Тел. 27-81. 726 1—2

В видію дня 23. жовтня 1927 відбудуться в Стрию в салі Т-ва „Сокіл“ (Народний Дім, паотер) в год. 5 йй попод

Звичайні Загальні Збори

Кружка „Рідної Школи“ Українського Педагогічного Тов. ім. Маріяна Шашкевича в Стрию з таким денним пошодком:

1) Відчитання протоколу попередніх Загальних зборів, 2) звіт з діяльності старшини, 3) звіт контрольної комісії, 4) ухвалення абсолютної уступальної старшини, 5) вибіо нової старшини, контрольної комісії і відпоручників на загальний зібз у Львові, 6) внесення членів.

На випадок неадасткі комплекту відбудуться збори о годину півнізніще, при якому небуць числі членів. 717 1—1

Смаршана Кружка „Рідної Школи“ УПТ. в Стрию.